

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/385/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5407207900
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5407207900.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcu: F. I., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX, N., právne zastúpeného JUDr. Jánom Vajdom, advokátom so sídlom M. A. XXX, A., proti žalovanému: U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. L. XXX, N., právne zastúpenému JUDr. Miroslavom Sládekom, advokátom so sídlom ul. C. O. XX/XX, A., o zaplatenie 4.495,49 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 9C/43/2011-286 zo dňa 11. mája 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáha zaplatenia sumy 135,431 Sk (4.495,49 eur) s 8,5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 1.7.2007 do zaplatenia. Vychádzal z definičného znaku zmluvy o pôžičke, ktorá je reálnym kontraktom. Z tohto dôvodu je podstatnou náležitosťou vzniku takéhoto právneho vzťahu (okrem určenia predmetu pôžičky a povinnosti dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu) aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi; pričom dôkazné bremeno ohľadne (aj) tejto skutočnosti zaťažuje veriteľa

2.Nadväzne súd prvej inštancie konštatoval, že existencia výdavkových pokladničných dokladov a skutočnosť, že boli podpísané žalovaným nebola sporná. Takou ostala okolnosť odovzdania peňažných prostriedkov, ktoré mali tvoriť predmet pôžičky. V danej spojitosti dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané ich reálne poskytnutie. Uvedené vyvodil z výpovede svedkov Bc. A. a F., ďalej z obsahu úradného záznamu a v neposlednom rade z rozporov v obsahu výpovedí žalobcu. Ten totiž uviedol, že požadované peňažné prostriedky poskytol žalovanému u neho doma, pričom pri poskytnutí nikto nebol, zatiaľ čo v konaní vedenom pred tamojším súdom pod sp. zn. 5C/94/2008 na pojednávaní dňa 15.11.2010 tvrdil, že pôžičku uzatvárali za prítomnosti svedka Y. F. a jeho manželky. Svedkyňa P. I. (vypočutá dvakrát) však uviedla, že všetko ohľadne pôžičky vybavoval manžel (žalobca) a ona nebola prítomná pri odovzdávaní peňazí. Taktiež svedok Y. F. vypovedal, že nevie nič o nijakej pôžičke, nikdy nebol prítomný pri odovzdávaní peňazí medzi žalobcom a žalovaným.

3.Záver o tom, že nedošlo k faktickému odovzdaniu peňazí - ale že nimi žalobca len disponoval z dôvodu rekonštrukcie rodinného domu žalovaného - vyplýva napokon i zo záznamu zo dňa 17.9.2007 o informácii podanej v zmysle § 17a zákona č. 171/1993 Z.z., nachádzajúceho sa vo vyšetrovacom spise Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne ČVS: ORP-427/OEK-DK-2007, na ktorého obsahu svedok Bc. A. ako jeho zhotoviteľ zotrval.

4. V súvislosti s námietkou zákonnosti tohto dôkazu okresný súd zdôraznil, že záznam nie je spôsobilým dôkazným prostriedkom podľa ustanovení Trestného poriadku, ktorá okolnosť však nevylučuje jeho použitie ako listinného dôkazného prostriedku a získanie dôkazu prečítaním/oboznámením jeho obsahu podľa ustanovení civilného procesného práva. Súd preto aj takto postupoval a obsah záznamu vyhodnotil. Súčasne menovaný svedok vysvetlil dôvody, pre ktoré mohlo dôjsť k pochybeniu v údajoch o vyťažovanej osobe. Pokiaľ žalobca namietal vierohodnosť tohto svedka, vo vzťahu k okolnostiam, ktoré sa mali stať pred pojednávacou miestnosťou, súd zdôraznil, že týchto okolností nebol účastný a na samotnom pojednávaní neboli zistené žiadne okolnosti, pre ktoré by nemal uveriť jeho tvrdeniam. Hoci sa svedok na súvislosti spisovania záznamu z dôvodu časového odstupeho nepamätal, nebol dôvod pochybovať o pravdivosti jeho výpovede.

5. Ďalej súd prvej inštancie argumentoval, že nesprávne uvedenie údajov nemôže mať vplyv na obsah záznamu, z ktorého logicky vyplýva záver, že bol spísaný na základe vyťaženia žalobcu, nakoľko len on sa mohol/vedel vyjadriť k prácam na dome žalovaného, navyše z výpovede žalobcu vyplýva, že na polícii predkladal doklady, čiže komunikoval s policajným orgánom. Za menej pravdepodobnú vyhodnotil (súd) verziu, že záznam bol spísaný s manželkou žalobcu. Dodal však, že bez ohľadu na to, či uvedená informácia bola poskytnutá žalobcom alebo jeho manželkou, vyznieva v prospech žalovaného. Korešponduje totiž s jeho výpoveďou, v zmysle ktorej peniaze neboli žalobcom žalovanému odovzdané, ale malo ísť o svojím spôsobom o zabezpečenie prostriedkov, ktoré žalobca poskytol žalovanému vo forme prác a materiálu v súvislosti s rekonštrukciou rodinného domu žalovaného v čase, kedy žalovaný nemal prostriedky na zaplatenie zálohy na vykonanie predmetných prác. Takémuto spôsobu zabezpečenia peňažných prostriedkov zodpovedá aj účel uvedený na výdavkových pokladničných dokladoch podpísaných žalovaným.

6. Na základe opísaného okresný súd uzavrel, že ak nebolo preukázané reálne odovzдание peňazí, nemohlo dôjsť k vzniku zmluvy o pôžičke. Ak žalobca vykonal pre žalovaného nejaké práce, ktoré mu neboli zaplatené, môže byť táto skutočnosť skúmaná v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 5C/94/2008, ktorého predmetom je práve rekonštrukcia rodinného domu žalovaného a finančné nároky obidvoch strán s ňou spojené.

7. Rozhodovanie o trovách konania si súd prvej inštancie vyhradil na obdobie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal, že záver okresného súdu o nepreukázaní reálneho poskytnutia finančných prostriedkov je v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania. Výsluchom žalobcu, svedkyne I. a listinnými dokladmi - výdavkovými pokladničnými dokladmi z 12.3.2007 a 20.3.2007 totiž bolo preukázané, že žalovanému postupne požičal celkovú sumu 4.495,49 eur. Ak by ich nebol reálne vyplatil, žalovaný by nikdy nepodpísal výdavkové pokladničné doklady. Za takéhoto stavu bolo potom povinnosťou žalovaného preukázať, že požičané finančné prostriedky neprevzal, resp. preukázať, že požičané finančné prostriedky vrátil. Žalovaný však tieto skutočnosti v priebehu konania nepreukázal, v konaní sa iba odvolával na úradný záznam zo dňa 17.9.2007. Ak by však boli skutočnosti v tomto úradnom zázname pravdivé, bolo by konanie žalovaného nelogické, nakoľko žiadny rozumne zmýšľajúci človek nepodpíše príjmový pokladničný doklad alebo výdavkový pokladničný doklad o prevzatí peňazí, ak mu peniaze nie sú reálne odovzdané. Žalovaný pritom v priebehu konania nikdy nenamietal pravosť svojho podpisu na výdavkových pokladničných dokladoch, naopak, opakovane potvrdil, že tieto výdavkové pokladničné doklady podpísal, čím zároveň potvrdil prevzatie finančných prostriedkov od žalobcu.

9. Ďalej odvolateľ súdu prvej inštancie vytykal, že nerešpektoval názor odvolacieho súdu uvedený v uznesení sp. zn. 10Co/293/2014 zo dňa 26.2.2015. Na pojednávaní konanom dňa 21.4.2016 svedok A. priznal, že úradný záznam z 17.9.2007 nemal byť založený vo vyšetrovacom spise, pretože nie je dôkazom podľa Trestného poriadku. Tento úradný záznam nemá náležitosti podľa § 17a zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore Slovenskej republiky a ani podľa interných policajných predpisov. Svedok priznal, že osoby, ktoré vyťažuje nepoučuje podľa žiadnych právnych predpisov, na otázky advokáta žalobcu odpovedal vyhýbavo a neurčito z obavy pred disciplinárnym stíhaním. Napriek tomu sa okresný súd uspokojil s týmito neurčitými odpoveďami a nežiadal od neho konkrétne odpovede.

10. Žalobca uzavrel, že aj z výpisov z účtov žalovaného je zrejmé, že v čase poskytnutia pôžičiek nemal žalovaný na svojom účte dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie rekonštrukcie rodinného

domu. Všetky tieto skutočnosti preukazujú, že žalobca uniesol dôkazné bremeno o poskytnutí 3 pôžičiek žalovanému.

11.V písomnom vyjadrení navrhol žalovaný napadnutý rozsudok potvrdiť. Po doplnení dokazovania sa totiž dôkazná situácia nezmenila. Svedok Bc. A. potvrdil obsah spísaného záznamu a okresný súd následne správne odôvodnil použitie tohto dôkazu, ktorý v súhrne s ostatnými dôkazmi viedol k jednoznačnému záveru o absencii reálneho poskytnutia pôžičky.

12.Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

13.Odvolacie námietky nie sú opodstatnené. Predovšetkým tvrdenie odvolateľa, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané poskytnutie pôžičky je len subjektívnym záverom/očakávaním žalobcu, ktoré nezodpovedá reálnej dôkaznej situácii. Rozpory vo vyjadreniach žalobcu, jeho manželky, svedka F. a celkovo komplexné vyhodnotenie existujúcich dôkazov, ako ich vykonal okresný súd, vedú ku kvalifikovaným pochybnostiam o skutočnom/reálnom poskytnutí žalovaných finančných prostriedkov. Nadväzne - v kontexte uvedeného - je logickým i vysvetlenie účelu výdavkových pokladničných dokladov podpísaných žalovaným, tak ako to predostrel súd prvej inštancie.

14.Zásadná odvolacia argumentácia smerujúca proti použitiu úradného záznamu ako dôkazného prostriedku je účelovým prehliadaním rozdielu medzi dôkazným prostriedkom v civilnom sporovom konaní a trestnom procese. V plnom rozsahu sa v tejto spojitosti odvolací súd stotožnil s vysvetlením, ktoré žalobcovi poskytol v odôvodnení okresný súd a uzatvára, že nedostatok, ktorý by diskvalifikoval úradný záznam z jeho možného použitia v rámci trestného konania, nemá žiadny vplyv na jeho povahu ako listinného dôkazu, ktorý je vo všeobecnosti možné použiť v civilnom konaní. Následne, po náležitom vykonaní takéhoto dôkazu nedošlo k právne relevantnému spochybneniu jeho obsahu. Inými slovami, z hľadiska posudzovanej veci je významná/určujúca tá okolnosť, že ide o listinný dôkaz určitého obsahu, na ktorého autenticite a obsahu jeho tvorca (svedok Bc. A.) zotrval (a druhá strana ho relevantne nespochybnila).

15.Zhrnúc opísané, je správnym záver okresného súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcom vo vzťahu k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov a teda nepreukázaniu vzniku zmluvy o pôžičke. Svojim záverom okresný súd ani neporušil právny názor odvolacieho súdu. Odhliadnuc od neurčitého charakteru tejto odvolacej námietky (neobsahujúcej konkretizáciu čo mal okresný súd porušiť) je mimo rámca rozumnej pochybnosti zjavné, že napadnutý rozsudok nevybočuje z intencií záverov skoršieho/zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý len konštatoval, že existencia podpísaných bločkov je v prospech dôkaznej pozície žalobcu, všetky ďalšie okolnosti vo svojom súhrne však nasvedčujú správnosti/dôvodnosti obrany žalovaného a práve pre tento stav spornosti uložil okresnému súdu doplniť dokazovanie. Následné závery okresného súdu plne korešpondujú doplnenej dôkaznej situácii.

16. Na základe uvedeného pristúpil krajský súd k potvrdeniu napadnutého rozsudku.

17.Aplikovanej právnej úprave zodpovedá napokon aj odvolaním výslovne nenapadnutý, avšak závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

18.Záverom krajský súd dodáva, že vyjadrenie žalobcu doručené (mu) dňa 20.4.2017 (v deň verejného vyhlásenia rozsudku, ktorá termín bol žalobcovi známy) je podané po uplynutí zákonnej lehoty (§ 374 CSP), preto (odhliadnuc od obštrukčného charakteru takéhoto konania právneho zástupcu žalobcu, ktorý takto postupuje opakovane v rôznych súdnych konaniach) na jeho obsah nebolo možné prihliadnuť.

19.O trovách odvolacieho konania (o nároku na ich náhradu) rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnej miere úspešný, preto mu krajský súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške týchto trov (po ich vyhodnotení v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP) rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

20.Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.